

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB23 : 1851

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB23 : 1851", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 77.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb23-txt-shoot-n144.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Christus som Forbilledet.

Tag en menneskelig Relativitet. Tænk en eksistentiel Ethiker. I Forhold til ham er det saa altid Samtidens Interesse, underfundigt at faae ham puffet udenfor som en Gjenstand for – Beundring – og saa blive ham qvit i Henseende til at skulle ligne ham. Man gjør ham æsthetisk til det Overordentlige, man beundrer og beundrer – for saa at blive ham ethisk qvit.

Saaledes har hele Mskslægten stadigt væk baaret sig ad med Xstus.

Det er mærkeligt at see, hvor hurtigt Xstd. sagtnes i Henseende til det Eksistentielle. Allerede i 3^{die} Aarh. begynder man meget væsentligen at slaae af paa Fordringen i Henseende til det at være Xsten, hvad der fordres for at være Xsten: man kan godt være Xsten og dog unddrage sig Bekjendelsens Fare, ja være Xsten – og offre.

Følgen heraf bliver saa, at Xstheden abnormt tiltager numerisk – og sætter af[i] Intensitet.

Nu er der da dette voxende Slæng af saadan Xstne og saadan – saa begynder Taktiken: at puffe Xstus reent udenfor. I 4de Aarh. der fordyber man sig i Beundringens og Tilbedelsens Grublen over Gud-Msket – aha! men Efterfølgelsen, den tages det ikke saa nøie med.

Fra den Tid er Xstd. desorienteret. Og med denne forkeerte Direction bevæger den sig nu stadigt fremad – ja, thi den gaaer fremad! spørg kun det 19de Aarh, om Xstd. ikke gaaer fremad! Saa bliver Xstus en Mythe, et sindrigt Digt – og tilsidst bliver han ligesom hiin Slange med 8 Hoveder, som Linnée beviste aldrig at have været til.

Jo mere Beundringen tiltager, desto lettere bliver Xstus – og den Gang han eksistentielt trykkede stærkest, da var der slet ingen Tid til Beundring.

Ethisk skal nemlig Beundring øieblikkeligt omsætte sig til Handling i Retning af Efterfølgelse; i samme Grad som Beundring faaer Lov til at give sig Tid til at være Beundring, i samme Grad er man ethisk paa Afveie.